

sen) skal jeg sige, at den Traad, hvori Parken og Slotsbygningen hænge, ikke er saa tynd, som det ærede Medlem syntes at antyde, for saa vidt da Staten vil holde fast ved den og ikke frivillig giver Slip paa den. Det er ganske rigtigt — deri er jeg enig med det ærede Medlem — i Ministerens Haand, det ligger, i Fremtiden paa Statens Vegne at holde fast ved Traaden. Han behøver ikke i saa Henseende at gaa til Rigsdagen igen. Men jeg tvivler ikke om, at ingen Minister for offentlige Arbejder — det gælder i hvert Tilfælde mig — vil give Slip paa den Traad, uden der er gyldige Grunde dertil. Overfor Spørgsmaalet om Parken vil jeg erkende, at der har jeg fra Begyndelsen af haft den Opfattelse, at Kommunens Interesse i at bevare Parken i og for sig er stærk nok, saa at der i og for sig ikke er nogen Grund for Staten til at optræde som Værge eller Barnepige i saa Henseende; naar man dog har betinget sig Haand i Hanke med den, er det altsaa væsentligt af økonomiske Hensyn. Naar man ikke ligefrem har solgt Parken ligesom det øvrige til fri Raadighed, hvorved man vilde have faaet en langt større Købesum, saa er det, fordi Staten i saa lange Tider har ladet Parken henligge til offentlig Benyttelse. Men skulde det komme dertil, at Odense Kommune ikke selv fandt Grund til at opretholde Parken, finder jeg heller ikke, der fra Statens Side vilde være Grund til at tvinge den dertil. Saa bliver kun Spørgsmaalet: hvor meget skal Kommunen bløde for at faa denne Frihed, og det er da et økonomisk Spørgsmaal, som den daværende Minister for offentlige Arbejder maa overveje. Hvad Slottet angaar, har det maaske nok noget større Betydning end den rent økonomiske. Det historiske og arkitektoniske vil jeg ikke se helt bort fra. Derfor tror jeg, at Staten, repræsenteret ved Ministeren for offentlige Arbejder, vil holde noget fastere ved Slottet end ved Parken og noget fastere, end det ærede Medlem havde faaet ud af Motiverne, thi et er jo, at Odense Kommune kan indlede en Forhandling med Ministeriet om at nedlægge Slottet, og at Ministeriet i saa Tilfælde er villigt til at optage en saadan Forhandling; et ganske andet er, om den ender med, at de faa Lov dertil, og da paa hvilke Betingelser. Hvis man imidlertid gik ind paa Nedleggelsen, kunde det jo i Eks. ende med, at Kommunen skulde bygge en ny Bolig for Amtmanden, maaske ogsaa for Amtstuen, som det ærede Medlem talte om. Maaske det ogsaa

kunde være i Form af en kontant Vederlagssum til Staten. — Om en af Delene vilde der i alle Tilfælde blive stillet Krav; det ærede Medlem maa altsaa ikke tro, at jeg betragter det som en betydningsløs Omstændighed, at Staten skal give sit Samtykke til, at Kommunen kan slippe fri for denne Bygning, thi at det for denne er en Byrde, derom tvivler jeg ikke. Med Hensyn til de Personer, der ved Salget blive brødløse, hvad den ærede sidste Taler talte om, har jeg udtalt mig i det andet Ting og skal henholde mig til, hvad jeg der sagde.

Marott: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forstaaelsen af det Punkt i Købekontrakten, som omhandler Ministerens Ret til at give Kommunen Tilladelse til at opføre Bygninger paa det baandlagte Areal, skal jeg kun sige, at dette Spørgsmaal jo nu er drøftet i Landstinget og ligeledes her, og vi kunne da sikkert ende denne Del af Debatten med at slaa os til Taals med de Udtalelser, der i saa Henseende ere fremsatte af den højtærede Minister, og de Bemærkninger, der staa i den Betænkning, Landstingsudvalget har afgivet i denne Sag.

Med Hensyn i øvrigt til Sikringen af, at Parkanlægget ogsaa fremtidig bevares som offentlig Park, vil jeg kun sige til det ærede Medlem for Assens (Berntsen), at det ingenlunde har været Byraadets Mening, at man vil beskære dette Parkanlæg. Tværtimod, det er meget rigtigt, som den højtærede Minister sagde: Under de Forhandlinger, der have været førte mellem Byraadets delegerede og Ministeren, har det netop været klart for enhver, at vi fra Byraadets Side ikke ønske at ødelægge denne smukke Park i Odense. Det er givet, at Byraadet i saa Henseende har meget store Interesser at varetage. Det vilde næsten være Vandalisme, om man paa nogen Maade vilde forsøge at ødelægge dette smukke Parkanlæg ved at lægge Gader derigennem og derved ophæve det udmærkede Luftbælte, der dér ligger inde i denne store By. Det vilde være meget forkert baade af Hensyn til Byens hele Udseende og i hygiejnisk Henseende. Naar man har en saa stor og smuk Park i en By, mener jeg, man skal holde paa den. Derimod er der nogle enkelte Arealer ud til Jernbanegade, hvor der sikkert, uden at der derved vilde gøres noget egentligt Skaar i selve det gamle Parkanlæg, meget godt kunde være Tale om at opføre Bygninger i kommunalt eller andet offentligt Øjemed.